

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114238906
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5114238906.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov: matky Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., O. XX, právne zastúpená spoločnosťou Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s. r. o., so sídlom Žilina, Hviezdoslavova 6, IČO: 364 219 10 a otca Ing. B. K., nar. XX.XX.L., bytom S. XXX, právne zastúpený JUDr. Zdenkou Hruškovou, advokátkou so sídlom G., Q. X, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k. 30P/317/2014-141, zo dňa 24. marca 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal styk matky s mal. U.. Rozhodnutie odôvodnil tým, že otec vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia uviedol, že dňa 18.02.2015 o 15.00 hod. si mala matka prevziať maloletého, pričom on v tom čase nebol doma a dieťa odovzdávala jeho družka. Tá bola fyzicky a verbálne napadnutá matkou maloletého, potom čo maloletý odmietol ísť s matkou. To všetko matka vykonala v prítomnosti dvoch maloletých detí - maloletého U. a syna družky Q.. Potom sa obe deti s plačom ukryli pred matkou U. do detskej izby. Matke sa podarilo dostať do detskej izby, maloletý U. sa skryl pod stoličku, kde ostal až do príchodu polície, ktorá matku odvieďla na policajnú stanicu. Následne išiel otec s družkou na ošetrovanie k lekárovi. Maloleté dieťa má z matky obrovský strach, desí sa stretávaní sa s ňou, stretnutia odmieta. Nie je vylúčené, že tak, ako zaútočila na otcovu družku, mohla by zaútočiť aj na syna, hlavne ak by jej protirečil, neposlúchal by ju, či odmietal, tým môže byť ohrozené zdravie i život syna. Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/240/2011-70 zo dňa 28.03.2012 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca, matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 80,- EUR. Rodičia sa dohodli na úprave styku matky s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v utorok od 15.00 hod. do stredy do 8.00 hod., vo štvrtok od 15.00 hod. do piatka do 8.00 hod., každý párny týždeň v pondelok od 15.00 hod. do utorka do 8.00 hod., v stredu od 15.00 hod. do štvrtka do 8.00 hod., v sobotu od 8.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Dňa 04.12.2014 bol súdu doručený návrh matky maloletého dieťaťa na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov tak, že maloletý bude dva po sebe nasledujúce týždne v mesiaci v osobnej starostlivosti matky a dva po sebe nasledujúce týždne v osobnej starostlivosti otca. Dňa 03.03.2015 bol súdu doručený návrh starých rodičov maloletého dieťaťa (rodičov matky) na úpravu styku starých rodičov s maloletým dieťaťom a návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Z vyjadrenia matky k návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia na zákaz styku matky s maloletým dieťaťom vyplynulo, že matka s návrhom otca v žiadnom prípade nesúhlasí. Celá súčasná situácia je výsledkom systematickej snahy otca o narušenie jej vzťahu so synom. Otec sa snaží vyškrtnúť matku zo života maloletého dieťaťa, ktorého už dlhšiu dobu manipuluje proti matke. Otec odmietol matku uviesť ako matku dieťaťa pri zápise do školy, matka musela o zápis požiadať

školu sama. Maloletý musí súčasnú priateľku otca volať mama. Otec izoluje maloleté dieťa od rodiny jeho matky, hoci s jej bratom mal vytvorený dobrý vzťah, taktiež ďalšia blízka rodina sa o maloletého starala. Matka má k maloletému vytvorený silný vzťah, o dieťa sa starala tri roky počas rodičovskej dovolenky. K žiadnemu incidentu medzi ňou a priateľkou otca tak, ako je popísaný v návrhu, nedošlo. Matka následne bola pre maloletého dňa 20.02.2015 a syn sa na ňu usmieval, vôbec nebol prítomnosťou matky traumatizovaný tak, ako uvádza otec. Otec sa dlhodobo snaží znemožniť stretávanie matky so synom a dosiahnuť ich odcudzenie. Matka hľadá neustále možnosti, ako túto situáciu riešiť, komunikuje s kolíznym opatrovníkom. Otec matke bráni stretávať so synom. Z tohto dôvodu matka podala na súde návrh na výkon rozhodnutia, vedený pod č. k. 9Em/1/2015 a dňa 20.02.2015 aj trestné oznámenie pre marenie výkonu úradného rozhodnutia. Z pracovného posudku Detského krízového centra Náruč Žilina zo dňa 28.02.2015 vyplýva, že matka si svoju prácu vykonáva zodpovedne, je ochotná a pri plnení pracovných úloh flexibilná. Zo správy MUDr. Q. P. zo dňa 02.03.2015 mal súd preukázané, že matka maloletého bola naposledy na kontrolnom vyšetrení na ambulancii vo februári 2013 pre mierne neurotické príznaky, v dôsledku ktorých nebola ani v minulosti práceneschopná. Od uvedenej kontroly nie je matka vôbec v liečbe ambulancie.

Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že z návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že maloleté dieťa je zo strany matky ohrozované, alebo že by utrpelo nejakú ujmu. Nebolo súdu preukázané, že by konanie matky, ktoré otec opísal v návrhu bolo možné považovať za konanie, na základe ktorého by mal súd osvedčenú potrebnosť predbežnej úpravy zákazu styku matky s maloletým dieťaťom.

Proti uzneseniu okresného súdu, v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého. Žiadal uznesenie okresného súdu zmeniť, keďže tento nesprávne vyhodnotil skutkový stav a nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. Súd nesprávne vyhodnotil fakt, že pokiaľ fyzický útok zo strany matky maloletého smeroval k jeho družke, takto nepovažoval za skutočnosť, ktorá by svedčila nebezpečenstvu ujmy na strane maloletého. Okresný súd nedôvodne vychádzal z tvrdení a podkladov matky maloletého, tieto si osvojil bez toho, aby preveril ich hodnovernosť, hoci išlo o tvrdenia a dôkazy, ktoré sa závažným spôsobom dotýkali záujmov maloletého. Súd mal preto vykonať výsluch účastníkov so zreteľom na ochranu záujmov maloletého dieťaťa. Bol toho názoru, že kolízny opatrovník pomerne zľahčuje konanie matky maloletého zo dňa 18.02.2015, nepripisuje mu náležitú dôležitosť a neopodstatnene sa spolieha, že snád k žiadnej ujme na dieťati nedôjde. Všetky skutočnosti, na ktoré poukázal, mal okresný súd vziať do úvahy v tej súvislosti, že v rámci styku matky s maloletým môže dôjsť k obdobným reakciám ako v súvislosti s napadnutím družky otca. Pokiaľ už dôjde k agresii matky aj voči maloletému, je neskoro uvažovať o nariadení predbežného opatrenia, keď ku ujme na zdraví dieťaťa už dôjde. Žiadal návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť.

Matka maloletého vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pokiaľ otec svoj návrh na zákaz styku s maloletým U. odôvodňuje jej vyfabulovaným správaním sa počas jednej situácie, ktorá sa mala odohrať v dome otca dňa 18.02.2015, je takýto návrh úplne bezdôvodný. Otec vo svojom odvolaní ju opisuje ako konfliktnú osobu so sklonom k agresivite. Otec dieťa manipuluje a zastráša tak, že maloletý nevie, ako sa má voči nej správať. Z jeho reakcií je zrejmé, že nereaguje negatívne na ňu, ale na celkovú situáciu, ktorú otec medzi nimi vytvoril. Zo správania otca možno vyvodiť zmenu postoja k matke od jej podania návrhu na striedavú výchovu maloletého U.. Po podaní tohto návrhu začal byť maloletý voči nej odmietavý, každé ich stretnutie je pod dohľadom otca, voči ktorému sa maloletý nedokáže brániť. Na základe týchto skutočností žiadala uznesenie okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods.1, § 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 prvá veta O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., prejednal vec v medziach ustanovenia § 212 ods.2 O.s.p., a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods.2 O.s.p., uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O.s.p.

Podľa § 102 ods.1 OSP, ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd poukazuje na to, že z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčenie, na rozdiel od dokazovania, znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom nie je dôvod na vykonanie ďalšieho dokazovania, prípadne vyvíjania procesného úsilia o doplnenie dokazovania, ktoré by bránilo dosiahnutiu účelu tohto zabezpečovacieho prostriedku.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre nariadenie predbežného opatrenia, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods.2 v spojení s ustanovením § 167 ods.2 O.s.p. Krajský súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie tohto rozhodnutia a z uvedených dôvodov sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti jeho dôvodov (§ 219 ods.2 O.s.p.).

Z obsahu spisového materiálu i z odvolania otca maloletých vyplýva, že do septembra 2014 sa vedeli s matkou na výchove maloletého dohodnúť a vychádzali si v ústrety aj mimo súdom schválenú úpravu styku maloletého s matkou. Zmena nastala až po nástupe mal. U. do 1.ročníka Základnej školy v Konej a po podaní návrhu matky na jeho zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, s čím nesúhlasil otec maloletého. Otec taktiež odmietol matku uviesť ako matku dieťaťa pri zápise maloletého do školy, tá musela o to požiadať sama. Otec odôvodňoval potrebu nariadenia predbežného opatrenia výlučne s poukazom na incident, ktorý sa udial 18.2.2015, kedy malo dôjsť ku konfliktu medzi družkou otca a matkou maloletého pri odovzdávaní mal. U. matke. Z pracovného posudku Detského krízového centra Náruč Žilina (kde matka pracuje) sa matka javí ako nekonfliktná osoba s veľmi dobrým vzťahom k deťom. Taktiež v správe MUDr. Q. P. sa uvádza, že matka od r. 2013 nie je v liečbe ambulancie a v minulosti bola liečená pre mierne neurotické stavy. Matka sa niekoľkokrát pokúšala vzniknutú situáciu riešiť prostredníctvom psychologických intervencií na referáte ÚPSVaR Žilina. Taktiež kolízny opatrovník pri svojej činnosti nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by matka maloleté dieťa mohla ohroziť na zdraví.

Krajský súd na doplnenie správnosti dôvodov uznesenia okresného súdu poukazuje na ustálenú judikatúru k Zákonu o rodine, podľa ktorej, obmedzenie alebo zákaz styku s rodiča s maloletým dieťaťom je opatrením, ktoré prenikavo zasahuje do práv a povinností rodiča, preto ho možno vysloviť až po riadnom zistení skutkového stavu. K riadnemu zisteniu skutkového stavu patrí tiež rozlíšenie, či uskutočňovanie styku rodiča s maloletým dieťaťom ohrozuje jeho zdravie, prípadne či ide len o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy. Spoľahlivé poznanie skutočnosti, či styk rodiča s dieťaťom ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie dieťaťa, vyžaduje spravidla spoluprácu súdu s odborníkmi z iných odborov. Nemožno preto akceptovať požiadavku otca maloletého na nariadenie predbežného opatrenia, keďže „úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správneému vzťahu k tomuto rodičovi" (R 96/1967). Za rozhodujúcu je potrebné považovať skutočnosť, že záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. K tomu musia prispieť obidvaja

rodičia rovnakým dielom, keďže výchovný vplyv tak zo strany otca, ako aj zo strany matky, je potrebný pre všestranný fyzický a psychický vývoj dieťaťa.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, po starostlivom zvážení naliehavosti navrhovanej predbežnej úpravy pomerov, krajský súd dospel k záveru, že podmienky pre zmenu rozhodnutia okresného súdu podľa § 220 O.s.p. neboli splnené. Preto krajský súd uznesenie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. ako správne potvrdil.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné